

[Aksel Larsen.]

der skal bruges i annoncerne. Men hvad siger amerikanerne? Ja, de siger noget, som man i Marshallpartiernes presse nok skal vogte sig for at citere, men nu skal jeg give et eksempel — jeg har tidligere givet andre. Texas har sendt en repræsentant ved navn Poage ind til kongressen i Washington. Den 4. november 1949 holdt han i kongressen en tale om den militære situation ved en krigs udbrud, og i denne tale kom han til det resultat, at hvis der udbrød en krig — og folk af hans slags tænker sig jo kun een krig mulig, nemlig en krig mellem Amerika som hovedpartner på den ene side og Sovjetunionen på den anden side —, så ville det blive nødvendigt først at rømme det europæiske fastland, og han sagde yderligere:

„Vi kan kun give vore allierede een forsikring: det er, at vi vil gøre vort bedste i arbejdet med at ødelægge transport- og produktionsmidlerne meget bedre end nogen af de hære, som har passeret over dette område i de sidste 10 århundreder“.

Dér har forsvarsministeren sin amerikanske beskyttelse; det er det løfte, de har givet os, at i tilfælde af, at vi kommer ud i den amerikanske krig i Europa, skal amerikanerne gøre, hvad de kan for at ødelægge alt bedre og mere effektivt; end det er sket i de sidste 10 århundreder. Men iøvrigt siger forsvarsministeren, er der ikke grund til at tvivle om, at et stort flertal af befolkningen godkender det af ham fremsatte standpunkt. Hvis det virkelig var ministerens mening, hvad det naturligvis ikke var, ville han jo have benyttet den lejlighed, der blev tilbudt ham, da Atlantpagten var til behandling her i tinget, og have stemt for, at den skulle ud til folkeafstemning, og han ville have stået langt stærkere, hvis han kunne sige: ved en demokratisk folkeafstemning har det uhyre folkeflertal vedtaget, at de vil ind i Atlantpagten og have den deraf følgende oprustning. Men dengang var hans opfattelse en helt anden. Han sagde: befolkningen må under ingen omstændigheder have lov til at tilkendegive sin mening. Han og hans parti stemte sammen med det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft og hans parti og sammen med venstre imod en sådan folkeafstemning, og derfor synes jeg ærlig talt, at han skal lade være med — enten det er den 1. eller 2. maj. — at sige, at befolkningen godkender det, man har foretaget sig, og er glad for Atlantpagten og har tillid til den oprust-

ning, der nu skal gennemføres indenfor rammerne af det foreliggende lovforslag.

Som allerede nævnt kan vi ikke give vor støtte til gennemførelsen af dette lovforslag. Vi er modstandere af hele den politik, det er udtryk for, modstandere af Danmarks deltagelse i Atlantpagten, og vi er aldeles overbevist om, at det er vore synspunkter, der er i overensstemmelse med, hvad det danske folks flertal ønsker og mener, og vi fastholder disse synspunkter.

Hans Hansen (Rørby): Det foreliggende forslag til lov om forsvarrets ordning er, som det også er fremhævet af den højtærede forsvarsminister, en rammelov eller en teknisk opbygning af forsvarrets organisation, som ved andre love skal udfyldes, og alt hvad der angår personel og materiel er i virkeligheden slet ikke med i dette lovforslag.

Alle de ærede foregående talere har jo været inde på noget mere end det, der i og for sig indeholdes i det foreliggende lovforslag, og det er jo klart, at det egentlig er dette, der er det afgørende og det principielle og det, der interesserer mere end selve rammeloven.

Den første og vigtigste statsopgave må være at værne både den enkeltes og den kollektive ret, og diskussionen kan kun komme til at stå om, efter hvilke principper denne sag skal løses.

Det foreliggende lovforslag drejer sig kun om en opdeling af opgaven mellem de tre hovedbestanddele: en hær med hjemmevern, et søværn og et flyveværn, og hvordan ledelsen og ansvaret dér skal placeres.

Vi er, hver gang der i dette høje ting har været lejlighed dertil, gået imod de bemyndigelser, den højtærede forsvarsminister har fået, og vi synes også, at der er noget at rette i det foreliggende lovforslag. Det er meget vigtigt at få klaret forskellige kompetencespørgsmål. Såvidt jeg har forstået § 3 i det foreliggende lovforslag, er det hensigten, at der skal oprettes et civilt forsvarsdepartement. Forsåvidt dette er tilfældet, vil vi gerne straks støtte ministeren i denne tanke. Derved vil der måske være mulighed for, at de civile myndigheder kan få hånd i hanke med forsvarrets ordning. Jeg tror, at det falder i tråd med den almindelige opfattelse af, hvad befolkningen har ret til, når det drejer sig om noget af det vigtigste i vort samfund, nemlig spørgsmålet om liv og død.

Formentlig vil der, når rammerne om dette forslag skal udbygges med hensyn til mandskab og materiel, være meget delte